

מסורת הש"ס

(א) ריעב"ץ מחק ת"ו,
(ב) לעיל לד.; (ג) [שם],
(ד) לעיל לא.; (ה) [שם לב:],
(ו) [כדאיתא כריתות ט.],

תורה אור השלם

1. או מִצָּא אֲבֹדָה וְכֹשֶׁל
בָּהּ וְנִשְׁבַּע עַל שֶׁקֶר עַל
אֶחָת מִכָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
הָאָדָם לַחֲטָא בְּהִנֵּה:
וּיִקְרָא ה' כֹּב

הגהות הב"ח

(ח) גמ' בשמח שמה
תתחייב וכו' אלל ראשונה
הא: תתחייב
רש"י ד"ה לא אשכחן
על הפסח חרופה
ומיר: (ג) ד"ה מאי לוא
דזון עדים שהכרו בו. נ"ב
ד"ה בלא הכרו בו נמי
קשיא לרבה אלל דזון
עדים לא משכחה אלל
הכרו בו דלא לא הכרו בו
אויכא דמיר שכן וליכא
דזון:

מוסף רש"י

מאן תנא כו' ר"ש.
לדאמר לא עשה זו
מוזל כשונג (לעיל ד:).
דהא כפרה לה כת
ראשונה. ואין לו עדים
אלא אלו וגמלא שהפסידוהו
בכפירתו. (לעיל לב:).

רבינו חננאל

[illegible]

לכפרה הוא צו: **אמרו רבנן קמיה דרבה**. הן רבנן דלעיל דתנו שבוטות צי רבה אמרו לפניו שכן שאל רב הנא מהם: **אמר להו**. מדקא מיבעי ליה באתרו ציה: **מכלל**. דפשיטא ליה דכי לא אתרו ציה הני סהדי דמיחייב קרבן ואף גב ידיעיה הני סהדי שאוב חייב לו ואמאי מיחייב והא לא תועיל לו כפירתו וע"כ ישלם

נמלך שפירת דברים בעלמא
פרט למודא לאחד מן האחיין. שיש
האח השני כפר: פרט ללוא בשטר. קס
שטר או עדים: לא ספיינן. דלא מת
אלא במודה במזמון וכופר שלא מסר
דדבר: מסרוין יופס. משינו לית:

שבועת הפקדון פרק חמישי שבועות

חייב קרבן או מלקות או
צד נמי מזיד כשוגג ליכא
דאי בשבועת העדות דמי
רות זו: לא אשכחן מזיד

להו' הויד בשבועת הפקדון והתרו בו מה
כיון דחידוש הוא דבכל התורה לא אשכחן
מויד דמייתי קרבן והכא מייתי קרבן "לא
שנא אתרו ביה ולא שנא לא אתרו ביה או
דלמא ה"מ היכא דלא אתרו ביה אבל היכא
דאתרו ביה מילקא לקי קרבן לא מייתי או
דלמא הא והא עבדינא א"ל תנינא חמורה
הימנא שבועת הפקדון שחייבין על זדונה
מכות ועל שגגתה אשם בכסף שקלים
מדקאמר ⁶ ליה על זדונה מכות מכלל דאתרו
ביה וקאמר מכות אין קרבן לא ומאי חומרא
דניחא ליה לאיניש דמייתי קרבן ולא לילקי
⁷ אמר להו רבא בר איתי ⁸ מאן תנא ודון
שבועת הפקדון לא ניתן לכפרה ר"ש אבל
לרבנן קרבן נמי מייתי אמר להו רב כהנא
בר מינא דההיא דאנא תנינא לה והכי תנינא
לה אחד זדונה ואחד שגגתה אשם בכסף
שקלים ומאי חומרא דאילו התם חטאת בת
דנקא והכא אשם בכסף שקלים וליגמר מינא
דלמא דלא אתרו ביה ל"א ת"ש אין חייבין
על שגגתה מה הן חייבין על זדונה אשם
בכסף שקלים מאי לאו בדאתרו ביה ה"נ
דלא אתרו ביה ת"ש לא אם אמרת בגזיר
שטמא שכן לוקה תאמר בשבועת הפקדון
שאינו לוקה מדקאמר לוקה מכלל דאתרו
ביה וקאמר תאמר בשבועת הפקדון שאינו
לוקה אבל קרבן מייתי מאי אינו לוקה דאינו
נפטור במלקות מכלל דגזיר טמא נפטור
במלקות הא קרבן כתיב ביה התם דמייתי
קרבן כי היכי דתיחול עליה גזירות בטהרה
אמרוה רבנן קמיה דרבה אמר להו מכלל דכי
לא אתרו ביה ואיכא עדים מיחייב כפירת
דברים בעלמא הוא אלמא קסבר רבה הכופר
בכמזמן שיש עליו עדים פטור א"ל רב חנינא
לרבה תניא דמסייע לך יוכחש בה פרט
למורה לאחד מן האחין או לאחד מן השותפין
ויגשבע על שקר פרט ללוה בשטר וללוה
בעדים אמר ליה אי משום הא לא תסייען
באומר לויתי ולא לויתי בעדים לויתי ולא
לויתי בשטר ממאי מדקתני וכחש בה
פרט למורה לאחד מן האחין או לאחד מן
השותפין האי לאחד מן האחין ה"ד אילימא
דאודי ליה בפלגא דדידיה הא איכא כפירה
דאיידך אלא לאו דאמרי ליה מתורנין זופת
וואמר להו לא מחד מינייכו זופי דהויא ליה
כפירת דברים בעלמא ומדרישא כפירת
דברים סיפא נמי כפירת דברים (סימן חובה
יחיות דבעל הבית חומר נזירא) ת"ש אינו
חייב על שגגתה ומהו חייב על זדונה
אשם בכסף שקלים מאי לאו ודון עדים
לא ודון עצמו ת"ש ⁹ הוי שתי כתי עדים
כפרה ראשונה ואחר כך כפרה השניה
שתייהן חייבות מפני שיכולה עדות להתקיים
בשתייהן ¹⁰ בשלמא שניה ⁶ תחייב דהא כפרה
לה כת ראשונה אלא ראשונה אמאי מיחייבא
הא

הוא: פטור. מקרבן:
חלק בממון זה וכשחבצו
לכופר ממון שיש לו עליו
'לאו כופר ממון קאמר
שטר עליו ולא היו עדים
נד יופי. ממך לויתי כל

הוא. פירש בקונטרס דבשבעת העדות משום דאין התנאים ודאי ששבעת ימים לו עדות ואין נראה ללו חשיב דהא בעדים וזממין ונאם הוה נריב התנאים הוה מתמירין בכו אף על גב דהמתמירין בהם אין יודעין אם הם משקרים והא דלא בעי הך בעיא בשבעת העדות משום דאי אפשר לידע לעולם אם הם מוידין שיכולין לומר שחטו: **ב"ר** רחידוש הוא ב"ר! אלא: מידע גמור הוא דא איכא טובא כדפריש בקונטרס אלא: כלומר כיון שניתן זדונו לכפרה:

מִירְקָא דָּקִי קָרְבֵּן לֹא מִיִּיתָר
וּאָךְ עַל גַּב דְּגִבִּי שְׂפָחָה
כְּתִיב (וַיִּקְרָא יט) בְּקֹרֶת תַּהֲדִי וְהִזְכִּיר
אֶת אֲשֶׁמֶת הָאֶרֶץ אֲמַרְיִן בְּסוּף ד' מִחוּסֵי
כִּפְרָה (בְּרִיתוֹת דף י"א). לֹדֵיָה לֹקָה
וְהוּא מִזְבֵּי קֶרֶבֶן: **מֵאָה** אֵינוֹ לֹקָה
דְּלֹא מִיַּפְטָר בְּמִאֲקָרָת. מִימֵה דִמְעִיקָרָה
ס"ד דְּבִעֵי לְמִלְךָ מִיִּמֵּה חוּמְרָה דְּדִין
הוּא שְׁחֻמְרֵי צִוִּיר שֶׁכֵּן לֹקָה וְלֹמְדֵי
דִמְסִיק הִשְׁחָה ז'ל דְּמִיתֵינֵי לַעֲנִין
קוֹלָה דְּדִין הוּא שְׁחֻמְרֵי צִוִּיר שֶׁכֵּן
מִיַּפְטָר בְּמִלְקוֹת וְנִרְאֶה דְּלֹא יַע
לְגַבֵּי מֵאָה מִיתֵינֵי אִי נִמְי מְעִיקָרָה
ס"ד דְּה"פ לֹא אִם אֲמַרְתָּ צִוִּיר
שֶׁהוּא טַמֵּא שֶׁכֵּן כִּפְרָתוֹ תְּלִיָּה בְּמִלְקוֹת
הֶקֶל וְלֹא בְּקֶרֶבֶן תִּחְלֹם בְּשִׁבְעוֹת
הַפִּקְדוֹן שֶׁאֵין כִּפְרָתוֹ תְּלִיָּה בְּמִלְקוֹת
אֲלֵא בְּקֶרֶבֶן דְּחֻמּוֹר וְלֹא כִמ"ד
וְעַל נִיחָא לִיָּה לֹאִינֵשׁ דְּלִיתֵי קֶרֶבֶן
לְלֹא לִיקְנֵי וּמִיָּהוּ בְּסִפְרֵי מִיתֵינֵי אִי
כְּרִיתָתָהּ וּמִיתֵינֵי צִוִּיר וְהִכִּי אִיתָהּ
הֵתֵם בְּפִרְשָׁתָה נִשָּׂא גִבִּי מִזִּיר בְּפִתְעָה
לְהִצִּיף אֶת הָאוֹנֶס פְּתֹאֹס לְהִצִּיף
אֶת הַשּׁוּגָה וְהִדִּין נוֹתָן וְמֵה בְּמִקְוֹס
שֶׁלֹּא חֵיב אֶת הַמּוֹזֵד חֵיב צוֹ אֶת
הַשּׁוּגָה כֹּחַן שְׁחִיב אֶת הַמּוֹזֵד
אֵינוֹ דִּין שְׁנַחֲיִיב אֶת הַשּׁוּגָה וּמִנֵּי
שְׁחִיב אֶת הַמּוֹזֵד אֲמַרְתָּ ק"ו מֵה
בְּשִׁבְעוֹת הָעֵדוּת שֶׁלֹּא חֵיב אֶת הַשּׁוּגָה
פִּירוּשׁ שְׁגָתָה גִּירָדָא חֵיב אֶת הַמּוֹזֵד
כֹּחַן שְׁחִיב אֶת הַשּׁוּגָה אֵינוֹ דִּין
שְׁנַחֲיִיב אֶת הַמּוֹזֵד לֹא אִם אֲמַרְתָּ
בְּשִׁבְעוֹת הָעֵדוּת שֶׁכֵּן אֵינוֹ לֹקָה
תִּחְלֹם צִוִּיר שְׁלֹקָה וְהוּאִיל וְלֹקָה
לֹא יֵצִיף קֶרֶבֶן ת"ל וְכִפְרֵי מֵאֲשֶׁר
חָטָא וּגו' וְנִרְאֶה דְּהִינֵי הָךְ דְּמִיתֵי
בְּשִׁבְעוֹת הָעֵדוּת שֶׁכֵּן אֵינוֹ לֹקָה
שְׁחֻמְרֵי צִוִּיר בְּמִקְוֹס שְׁבִיעוֹת הָעֵדוּת
אֵינֵי לְתִיגְרֵם וְנִרְאֶה שְׁבִיעוֹת הַפִּקְדוֹן וְזִית
לְמִיגְרֵם גְּמִי הִכָּא אִיפְכָא כְּדֹאֲמַרְיִן
בְּסִפְרֵי מֵה לְשִׁבְעוֹת הַפִּקְדוֹן דְּכֵן
אֵינוֹ לֹקָה כו' וְכֵן גִּר"ח ז'ל לְשׁוֹן
וְחֻמִּין לְמַפְשָׁטָה מֵהָא דְּתֵינֵי בְּסִפְרֵי
דְּבִי רב לֹא אִם אֲמַרְתָּ בְּשִׁבְעוֹת
הַפִּקְדוֹן שֶׁכֵּן אֵינוֹ לֹקָה תִּחְלֹם צִוִּיר
שְׁטַמָּא לְלֹקָה וְהוּאִיל וְלֹקָה כו'
וְאִם תִּחְלֹם מֵאִי קֻמְשֵׁי דְּלֹא מִיַּפְטָר
בְּמִלְקוֹת כְּלוּמַר אֲלֵא זֶרֶךְ עֲדִין
קֶרֶבֶן וְהָא הִיא גּוֹפָה אֲתֵינֵי לְמִלְךָ
צִוִּיר שִׁיָּהָ עֲדִין זֶרֶךְ קֶרֶבֶן וְאִר"ת
דְּה"פ לֹא מִיַּפְטָר בְּמִלְקוֹת שֶׁאֵין
מִתְכַּפֵּר בְּמִלְקוֹת לְחוּדֵיהָ תִּחְלֹם צִוִּיר
שֶׁמִּתְכַּפֵּר בְּמִלְקוֹת לְחוּדֵיהָ דְּכִי מִיתֵי
גְּמִי בְּשׁוּגָה קֶרֶבֶן לֹא מִיַּפְטָר אֲלֵא
לְתִיחַל עֲלֵיהָ מִזִּיתוֹת טַמֵּאָה דְּכַמְסִיק
וְדִלְגָא כְּרִבִּי אֲלַעֲזֹר הַקֹּפֶר דְּאֲמַר (מִזִּיר
דף יט.) מִזִּיר טַמֵּא חוּטָא הוּא הִיא

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

י"ז א מ"י פ"ז מהלכות
שבועות הלכה ח [ופי"א]
הלכה כ:
י"ח ב ג מ"י טס פ"ח
הלכה יב:

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]